

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศดังนั้นทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับการพัฒนาประเทศคือมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนบริหารราชการแผ่นดินรวมถึงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดสรุปเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

๑.๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ คือแม่บทหลักที่เป็นกรอบชี้้นำการกำหนดนโยบายและแผนต่างๆ สำหรับการพัฒนาประเทศ การบริหารราชการ การจัดสรรงบประมาณ และการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาของภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของประเทศและประชาชน

หลักการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๑) การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดเป้าหมายในระยะยาว และมีการพิจารณาทบทวนทุก ๕ ปี หรือเมื่อมีสถานการณ์กระทบต่อเป้าประสงค์หลักตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างเป็นนัยสำคัญ

๑.๒) สร้างกลไกและกระบวนการในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ที่มีประสิทธิภาพที่สามารถจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ที่เป็นที่ยอมรับของประชาชนและสะท้อนความต้องการของประเทศอย่างแท้จริง

๑.๓) เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการยอมรับและใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์หลักร่วมกัน

๑.๔) ให้มีการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มี ๖ ด้าน ดังนี้

๑.๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๑.๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑.๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๑.๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๑.๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ

(๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่าง
ต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ
ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
ประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และ
เป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย จริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติและใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่างๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ กับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน และพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืนรวมถึง การบริหารจัดการองค์ความรู้ต่างๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับประกอบด้วย

(๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิตหรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

(๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบและแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ

(๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและ สังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องรวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดีการมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจการมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุน และนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมมุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ความมั่งคั่งและการแข่งขันของภาคธุรกิจด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี พ.ศ.๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี พ.ศ. ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้ สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

๒.๒ หมายเหตุการพัฒนา มีจำนวน ๑๓ หมายเหตุ

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และการบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบท

โลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมายที่ ๑

๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร
๓. การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมายที่ ๑

๑. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
๒. การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๓. การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ
๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ
๕. การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง
๖. การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้
๗. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุน และเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร
๘. การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร
๙. การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ
๑๐. การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร
๑๑. การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๑๒. การพัฒนาทั่วโลกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกรและนักวิชาการในพื้นที่ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนานคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนแปลงผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมายที่ ๒

๑. การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น
๒. การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศ และมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น
๓. การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๒

๑. การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรรม สินค้าและบริการการท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง
๒. การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป
๓. การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล
๔. การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว
๕. การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย
๖. การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการและภาครัฐสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การเปลี่ยนผ่านการผลิต และบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๓

๑. การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก
๒. ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ
๓. การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๓

๑. การส่งเสริมให้ผู้ใช้นานยนต์ในภาคส่วนต่างๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น
๒. การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า
๓. การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานในระยะ ๕ ปี
๔. การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ
๕. มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ
๖. การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ
๗. โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า ในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ
๘. การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน
๙. การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า
๑๐. มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย
๑๑. การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

๔. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๔

๑. ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
๒. องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

๓. ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
๔. ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๔

๑. การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๒. การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก
๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
๔. การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์
๕. การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย
๖. การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข เพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนแปลงผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๕

๑. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค
๒. ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค
๓. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๕

๑. การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและ ฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

๓. การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๖

๑. เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๖

๑. การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล
๒. การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้
๔. การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๗

๑. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้
๒. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่
๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๗

๑. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ
๓. จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง
๔. การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
๕. การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ
๖. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพและผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลกและยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ
๗. การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๘

๑. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง
๓. การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๘

๑. การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
๒. การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐเอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง
๓. การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง
๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๒. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๙

๑. ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมจนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน
๒. คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๙

๑. การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
๒. การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
๓. การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
๔. การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
๕. การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๓. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
๔. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลง บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๐

๑. การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. การอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๓. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๐

๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๒. การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่นและเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๓. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๕. การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

๒. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมายที่ ๑๑

๑. ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

๒. ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

๓. สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมายที่ ๑๑

๑. การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

๒. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

๓. การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

๔. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจาก ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอเบื้องตอจอยการพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

๒. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายของหมวดหมายที่ ๑๒

๑. คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง อย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

๒. กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมายและสามารถสร้างงานอนาคต

๓. ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมายที่ ๑๒

๑. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

๒. การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๒. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลก

ใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๓

๑. การบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้
๒. ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงคล่องตัว

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๓

๑. การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์สะดวกและประหยัด
๒. การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่นเชื่อมโยงเปิดกว้างและมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ
๓. การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ
๔. การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓)

(๓) เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ SDGs

เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ๑๗ เป้าหมาย

ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดังกล่าวหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อควรรู้ที่สำคัญ ๖ ประการ

ประการแรก – เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน “๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน” (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

People (มิติด้านสังคม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕

Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

ประการที่สอง – เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึงฉากทัศน์ในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ (Agenda ๒๐๓๐) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม – ตัวชี้วัด ๒๓๒ ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็ไม่ได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มีปรับเปลี่ยนในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่ – SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่าง ๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่

จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอรายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า – ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่ต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายถึงว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น ๑๗ เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่าง ๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากรากฐานขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก – ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน เช่น

SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน: SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้ ชุมชนในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้นแต่เป็นตัวอย่างให้แก่ระดับโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวนอนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง: เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ก็อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่มี SDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่าง ๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกกรอบนอกทางไปจาก SDGs ได้

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ร่างกรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การแก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้แจ้งผลการประชุมคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยมีนายกรัฐมนตรีนเรนทร จันทโรจิชา เป็นประธาน มีมติเห็นชอบนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ แนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ จึงได้ดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ กรอบร่างแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ นโยบายรัฐบาล และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) รอบใหม่ฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕ โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร พืชสมุนไพรและอาหารปลอดภัย ที่ได้มาตรฐาน
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขื่อนนิเวศน์การกีฬาที่มีชื่อเสียง
- ๔) เป็นประตูอีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม การค้าชายแดนและสังคมเป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวการค้าชายแดนและผลิตภัณฑ์

ใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑.๓) แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน”

๒. พันธกิจ (Mission)

สร้างรายได้ให้แก่ราษฎร โดยการพัฒนาอาชีพทางการเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง การยกระดับสินค้าชุมชนเพื่อเพิ่มมูลค่าการจำหน่าย การส่งเสริมทางการท่องเที่ยว การช่วยเหลือและสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการประกอบอาชีพ การศึกษา การสาธารณสุข การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาความสงบเรียบร้อย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ในการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของราษฎรให้ดีขึ้น

๑.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

๑. วัตถุประสงค์รวม

๑. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิต สินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและการบริการ
๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรมูลค่าสูง อาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน
๔. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างสมดุลทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม
๕. เพื่อพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๖. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมนำสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๗. เพื่อจัดการ สิ่งปฏิภูลมุลฝอย และของเสียอย่างถูกต้องครอบคลุมทุกพื้นที่ อย่างมีประสิทธิภาพ
๘. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำ และการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการเกษตร อุปโภคบริโภค และเพื่อบรรเทาอุทกภัย และภัยแล้ง
๙. เพื่อส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๑๐. เพื่อให้สังคมมีความสงบสุข ปลอดภัย และพื้นที่มีความมั่นคง
๑๑. เพื่อธรรมาภิบาลป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาเสพติด
๑๒. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและการจัดการทุนทางวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒)
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๓. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ ๕๐)
๔. ร้อยละของปริมาณสิ่งปฏิภูล มุลฝอย ในชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ ๕๐)
๕. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

๓ ประเด็นการพัฒนา

๓.๒.๓.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ด้านเศรษฐกิจ “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว อารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและการบริการ
๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันสินค้าเกษตร และอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒)
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๓. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๔. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๕. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) (ร้อยละ ๘๐)
๖. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร (ร้อยละ ๑๐)
๗. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
๒. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด
๔. ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบมีส่วนร่วม ทั้ง ๓๖๕ วัน และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน
๖. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ๓๖๕ วัน
๗. พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ
๘. ส่งเสริมให้เป็นเมือง Smart City และ MICE City
๙. เตรียมความพร้อมในการให้บริการด้านสาธารณสุขุภโลก เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมืองบุรีรัมย์
๑๐. ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
๑๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
๑๒. ยกกระตักการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) แบบครบวงจรเพื่อให้ได้รับการรับรองคุณภาพและมาตรฐาน
๑๓. ส่งเสริมการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดน
๑๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๑๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรมูลค่าสูง เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

๑๖. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร/เครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย

๑๗. ส่งเสริมการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับแผนชุมชน

๑๘. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning)

๓.๒.๓.๒ ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต "คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างสมดุลทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม

๒. เพื่อพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ร้อยละที่ลดลงของดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) แยกเป็น

๑. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ ๕๐)

๒. ร้อยละของประชากรทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพที่เหมาะสมตามช่วงวัย (ร้อยละ ๑๐ ของทุกช่วงวัย)

๓. อายุคาดเฉลี่ย (LE) ของคนบุรีรัมย์ (๘๐ ปีขึ้นไป)

๔. จังหวัดบุรีรัมย์มีการเข้าถึงการใช้กัญชาทางการแพทย์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)

๕. ร้อยละของครัวเรือนเปราะบางที่ได้รับการช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคงปลอดภัย ร้อยละ ๒ ต่อปี

๖. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

(ร้อยละ ๕๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย

๒. ส่งเสริมและพัฒนาาระบบบริการสาธารณสุข เพื่อการควบคุมป้องกันโรคและภัยสุขภาพให้มีประสิทธิภาพ

๓. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. เสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาการศึกษาของเด็กเยาวชน และประชาชนทุกระดับ ตามมาตรฐานการศึกษาของท้องถิ่นและระดับชาติ

๕. เสริมสร้างศีลธรรมและการใช้ศีลธรรมตามหลักศาสนาเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่ในชุมชนและสังคมของเด็กเยาวชนและประชาชนในทุกระดับ

๖. ส่งเสริมด้านอาชีพและพัฒนาทักษะด้านแรงงาน ให้สามารถเข้าถึงหลักประกันสังคมและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน

๗. พัฒนาศักยภาพกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

๘. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกช่วงวัยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย

๓.๒.๓.๓ ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากร ธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้าง พื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๒. เพื่อบริหารจัดการสิ่งปฏิภูลมูลฝอยและของเสียอย่างถูกต้องครอบคลุมทุกพื้นที่ อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. เพื่อสร้าง พัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำ และการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่ออุปโภคบริโภค และเพื่อบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้ง
๔. เพื่อส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นหรือได้รับการฟื้นฟู
๒. ร้อยละของปริมาณสิ่งปฏิภูล มูลฝอย ในชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
๓. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการสร้าง และพัฒนาสำหรับการใช้ประโยชน์ และจำนวนพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม และภัยธรรมชาติต่างๆ ได้รับการแก้ไขปัญหา (แห่ง)
๔. มีกรรมส่งเสริมสนับสนุนการผลิตและการขยายพื้นที่การใช้พลังงานทดแทน (แห่ง)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ให้คงสภาพ ไม่ให้มีการบุกรุกทำลายป่า เผ่าระวังป้องกันการเกิดไฟป่า ลดพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม แก้ไขปัญหาราษฎรที่ได้รับภัยพิบัติจากช้างป่า และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ในการใช้ประโยชน์อย่างหลากหลายและยั่งยืน
๒. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการสิ่งปฏิภูล มูลฝอย และของเสียอย่างครบวงจรและมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่และส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือองค์กรต้นแบบ ในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร
๓. ส่งเสริมการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. ส่งเสริมการพัฒนา อนุรักษ์ พื้นฟูแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำผิวดินและใต้ดิน ในการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ เพื่อการอุปโภคบริโภคและรักษาระบบนิเวศ
๕. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖. ผนวกรงค์ ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

๓.๒.๓.๔ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สงบสุข”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้สังคมมีความสงบสุขและพื้นที่มีความมั่นคง
๒. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. เพื่อผนวกรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๒. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้กับหมู่บ้านที่มีภัยคุกคามตามประกาศจังหวัด และสามารถทำให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายสามารถขยายผลการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนในหมู่บ้านได้อย่างทั่วถึง

๒. พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน

๓. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองในทุกระดับ โดยเน้นสร้างความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินการของภาครัฐ และสนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการร่วมกำหนด แนวทางการสร้างความสามัคคีปรองดอง

๔. ส่งเสริมให้คนไทยมีความสามัคคี สังคมมีความสุข และมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยผนึกกำลังทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ให้เป็นเครือข่ายสนับสนุนงานด้านความมั่นคงและให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบ ต่อผลประโยชน์แห่งชาติ

๕. นำศาสตร์พระราชาและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงขยายผลตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและแบบอย่างที่ดีทรงวางรากฐานไว้พร้อมทั้งเผยแพร่ ผลการดำเนินงานให้แพร่หลายในพื้นที่เป้าหมายที่มีปัญหาด้านความมั่นคง

๖. พัฒนากลไกการบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมือง โดยให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง อย่างประสานสอดคล้องกัน

๗. รณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาหายาเสพติด

๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนในบริเวณพื้นที่ชายแดนไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งให้ประชาชนตามแนวชายแดนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันภัยจากอาชญากรรมที่จะเข้าสู่ประเทศไทยผ่านช่องทางชายแดน

จังหวัดบุรีรัมย์กำหนดตำแหน่งทางการพัฒนา ๔ ด้าน ดังนี้

๑. พัฒนาศักยภาพเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก”

๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากไหม

๔. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

๒) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านยาง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ความหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต

พันธกิจ

๑. ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณสุขโรคและโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๓. ส่งเสริมการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์
๕. จัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๖. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. มีระบบสาธารณสุขปฐมภูมิและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษาอย่างทั่วถึงทั้งปลูกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๔. เพื่อพัฒนาส่งเสริมการเกษตร
๕. เพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๖. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ได้กำหนดนโยบายการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางไว้ดังนี้

๑. นโยบายด้านพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เพื่อเป็นการยกระดับให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งด้านสาธารณสุข สวัสดิการสังคม การส่งเสริมความรู้ในการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรคเชิงรุกในชุมชน พัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข สนับสนุนการดำเนินงานกองทุนหลักประกันสุขภาพ (สปสช.) พัฒนาคูณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ การพัฒนาระบบปฏิบัติการให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเหมาะสมกับพื้นที่ ซึ่งประกอบไปด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในตำบล เช่น กลุ่มหมู่บ้าน กลุ่มพัฒนาสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ใช้วิถีชีวิตนาระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง

๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้ โดยพัฒนาคุณภาพสินค้าและจัดระบบการผลิตการตลาด ส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการแรงงานท้องถิ่น

๑.๔ สนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน กิจกรรมการดำเนินงานของ อสม.เพื่อขับเคลื่อนการทำงานด้านสุขภาพให้กับประชาชน

๑.๕ สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคระบาดต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่กับชีวิตและสุขภาพพลานามัยของประชาชน

๑.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้ด้านเทคโนโลยีให้กับเกษตรกรและสนับสนุนการฝึกอาชีพให้แก่ประชาชน

๑.๗ ส่งเสริมและฝึกอบรมสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จัดท้าวส์ตอุปกรณ์ และยานพาหนะใช้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๘ ส่งเสริมและให้การเรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ปัญหาด้านความปลอดภัยตลอดจนการบรรเทาสาธารณภัยชุมชน

๒. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๑ ดำเนินการก่อสร้างบ่อโถกมลพิษมูลฝอย เพื่อให้ลดปัญหาขยะตกค้าง รวมทั้งกำจัดโดยถูกต้อง สุขาภิบาล ส่งเสริมการคัดแยกขยะที่บ้าน สถานศึกษา ชุมชน เพื่อลดปริมาณขยะและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามระบบรีไซเคิล

๒.๒ รณรงค์ปลูกจิตสำนึกของเด็ก เยาวชนและประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแยกกำจัดขยะและดูแลรักษาความสะอาด

๒.๓ จัดหาสถานที่ทิ้งขยะ และดำเนินการสร้างระบบการเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวและจัดหาพันธุ์กล้าไม้ให้ประชาชนเพิ่มพื้นที่การปลูกป่าเพิ่มเติม

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนประชาชนให้บำบัดฟื้นฟู รักษาและหวงแหนซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เป็นแหล่งการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษาของสถานศึกษาและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด ให้การสนับสนุนงบประมาณสถานศึกษาที่สังกัดหรือหน่วยงานอื่นตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เสริมสร้างการพัฒนาทางอารมณและสังคมผ่านกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่หลากหลายและเหมาะสม ส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กเยาวชนและประชาชนมีจิตสำนึกในเอกลักษณ์และค่านิยมความเป็นไทย สืบสานอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาไทยจัดให้มีสถานที่สำหรับกีฬาและสนับสนุนการแข่งขันกีฬาทุกประเภทแก่เด็ก เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป ดังนี้

๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนงานรัฐพิธี พิธีพื้ฟู อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๓.๒ ทะนุบำรุงด้านศาสนา วัดวาอารามในตำบลให้เป็นศาสนสถานที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน

๓.๓ อนุรักษ์ ทำนุบำรุงและบูรณปฏิสังขรณ์แหล่งศาสนา โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปะและวัฒนธรรม

๓.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนได้ตระหนักและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสันติและสมานฉันท์

๔. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑ ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุงถนนสายหลัก ถนนสายรอง เพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่ง

๔.๒ ดำเนินการจัดสร้างระบบน้ำประปา คุ้ระบายน้ำและขยายเขตไฟฟ้าพร้อมสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานอย่างพอเพียง

๔.๓ จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะส่องแสงสว่างตามถนน ชุมชน สวนสาธารณะและลานกีฬาอย่างทั่วถึง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔.๔ ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ จัดแหล่งน้ำโดยการขุดสระ อ่างเก็บน้ำ ฝายทดน้ำ หนองน้ำ/แก้มลิง และระบบส่งน้ำ ให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ

๔.๕ จัดทำผังเมืองชุมชน เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนให้มีแนวทางที่ชัดเจน เป็นไปอย่างมีระบบ

๕. นโยบายด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนให้สะดวกรวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรมและเสมอภาคตามหลักการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร จึงประกอบไปด้วยแนวทาง ดังนี้

๕.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น โดยการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาและติดตามประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒ สร้างระบบการบริหาร โดยเน้นหลักประสิทธิภาพประสิทธิผล สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๕.๓ ส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม กำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ จัดทำแผนโครงการในการพัฒนาตำบลให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน

๕.๔ จัดการพัฒนาศักยภาพ เจ้าหน้าที่หน่วยงานให้มีความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและรองรับการถ่ายโอนภารกิจ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๕.๕ จัดให้มีบริการเคลื่อนที่ เพื่อบริการด้านต่าง ๆ แก่ประชาชนและรับฟังปัญหาความต้องการจากประชาชนอย่างทั่วถึง

๕.๖ การมีส่วนร่วม โปร่งใส และตรวจสอบได้ของประชาชน สร้างโอกาสการมีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่มุ่งเน้นการเปิดเผยข้อมูลการทำงานของหน่วยงานที่โปร่งใสตรวจสอบได้

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เกษตรกรรมคู่วิถี ประเพณีงามตามครรลอง ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนพึ่งตนเอง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๕ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนด้านเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรมดังนี้

๑. ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ระบบระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวก
๒. ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำและติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะ
๓. ก่อสร้างและขยายเขตจำหน่ายน้ำประปาของการประปาภายในหมู่บ้าน
๔. บริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับอย่างถ้วนหน้า
๕. พัฒนาการใช้ที่ดิน
๖. พัฒนาแหล่งเก็บน้ำ
๗. การใช้บริการด้านโทรคมนาคม

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนทางระบายน้ำ
๒. จำนวนปริมาณการขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะให้ครบทุกครัวเรือน
๓. จำนวนปริมาณการขยายเขตประปาให้ครบทุกครัวเรือน
๔. จำนวนการได้รับบริการสาธารณะอื่น ๆ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ
๕. จำนวนสาธารณะ ภูมิทัศน์ที่สวยงามและจำนวนประชาชนที่มาใช้ประโยชน์
๖. จำนวนแหล่งเก็บน้ำสาธารณะ
๗. สถานที่บำบัดน้ำเสียจากชุมชนให้ดีขึ้นก่อนปล่อยน้ำออกพื้นที่เกษตรกรรม
๘. จำนวนโคมไฟฟ้าแสงจันทร์ที่ติดตั้งและจำนวนประชาชนที่สัญจรไปมาได้รับความสะดวกและปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร และยุทธศาสตร์ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจนของจังหวัดบุรีรัมย์

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร
๒. เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
๓. สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค

๔. ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชน

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนบุคลากรที่มีทักษะในการผลิตผลทางเกษตรอินทรีย์
๒. จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพ
๓. จำนวนสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีระบบ
๔. จำนวนประชาชนที่มาท่องเที่ยว
๕. จำนวนประชาชนที่มาจัดตั้งกลุ่ม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

เป้าหมาย

เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการ และสังคม ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๒. การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
๓. การพัฒนาและส่งเสริมด้านสุขภาพและอนามัย
๔. การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน
๕. การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและการนันทนาการ
๖. การบริการสาธารณะ การบรรเทาสาธารณภัย

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนชุมชนที่มีความสงบสุขพึ่งปรารถนาร่วมกัน
๒. จำนวนประชาชนที่ได้รับการศึกษาและศึกษาเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี
๔. จำนวนผู้ขอรับบริการด้านสุขภาพ
๕. จำนวนประชากรที่มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาและนันทนาการ
๖. จำนวนขอรับการสนับสนุนของผู้ป่วยโรคมะเร็งกัมกับภพรอง
๗. จำนวนขอรับการสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึ่งปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาภายในชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม
๒. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักของผู้ประกอบการและผู้บริโภค
๒. การบริหารจัดการและรณรงค์การจัดขยะมูลฝอย

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนของการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๒. จำนวนผู้ประกอบการและผู้บริโภคได้ให้ความร่วมมือ
๓. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้การบริการลดน้อยลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรลุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดบุรีรัมย์ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม
๒. ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา
๓. ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการบริการประชาชนตามมาตรฐานสากล(PSO)
๔. การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนและสังคม
๕. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการของ อบต
๖. ส่งเสริมความสงบเรียบร้อยและการบริการประชาชนในท้องถิ่น
๗. ปรับปรุงและพัฒนารายได้
๘. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม
๒. จำนวนบุคลากรและอุปกรณ์มีศักยภาพในการบริการประชาชนเพิ่มขึ้น
๓. ส่งเสริมการจัดการบริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล (PSO)
๔. ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการ
๕. จำนวนข้อบัญญัติที่บัญญัติควบคุมการจัดระเบียบสังคม
๖. จำนวนผู้มีผลกระทบปัญหาสังคมลดลง
๗. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมรับฟังการประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
๘. จำนวนประชาชนที่เข้าใจในการจัดเก็บรายได้และการชำระภาษี

๒.๗. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เกิดจากการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของตำบลหนองโดนที่นำไปสู่ผลสำเร็จของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางได้อย่างเป็นรูปธรรม อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

สรุปสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง มีจุดแข็ง และโอกาส ดังนี้

- ๑) มีพื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตร
- ๒) มีการคมนาคมขนส่ง ที่พร้อมใช้งาน มีการเดินทางที่สะดวกมากขึ้น
- ๓) มีสินค้าจากปัญหาท้องถิ่น เช่น การทอผ้าไหม เครื่องจักรสาร ฯลฯ
- ๔) ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีผลผลิตทางการเกษตรสูง
- ๕) ประชาชนมีความขยัน ในการประกอบอาชีพ
- ๖) มีการส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๗) ผู้บริหาร ผู้นำชุมชน ต้องการพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง ทำให้ง่ายในการขับเคลื่อนและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม
- ๘) ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญในกระบวนการมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมต่างๆ ของอบต.
- ๙) มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

จุดแข็ง (Strength – S)	จุดอ่อน (Weakness – W)
<p>๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๑) ถนน คสล. ในหมู่บ้านมีสภาพที่ดีพร้อมใช้งานครอบคลุมทุกหมู่บ้าน</p> <p>๒) มีระบบน้ำประปา ๔ แห่ง ที่ได้มาตรฐาน</p>	<p>๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๑) ยังมีถนนหลายสายที่เป็นถนนดินลูกรังในช่วงฤดูฝน การคมนาคมไม่สะดวก</p> <p>๒) เป็นพื้นที่ประสบภัยแล้งซ้ำซาก จึงทำให้ขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภคและน้ำใช้ในการเกษตร</p>
<p>๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p> <p>๑) มีสถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครอบคลุมทุกพื้นที่</p> <p>๒) มีศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนในเขตบริการ</p> <p>๓) มีศูนย์สุขภาพชุมชน</p> <p>๔) มีการส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน</p> <p>๕) มีแหล่งน้ำที่ใช้ทางการเกษตรครอบคลุมทุกพื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตร</p> <p>๖) มีงบประมาณเพื่อส่งเสริม สนับสนุน ประชาชนในพื้นที่ ให้มีอาชีพเพื่อสร้างรายได้ตลอดทั้งปี</p>	<p>๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p> <p>๑) เด็กและเยาวชนยังขาดความสนใจในการศึกษา</p> <p>๒) ประชาชนส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะศึกษาต่อ</p> <p>๓) ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๔) ปริมาณน้ำในการอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพราะเป็นพื้นที่นอกเขตชลประทาน ต้องอาศัยน้ำฝนเพียงอย่างเดียว ซึ่งปี ๒๕๖๖- ๒๕๗๐ ปริมาณน้ำฝนมีน้อยมาก แหล่งน้ำตามธรรมชาติแห้งขอด ประชาชนประสบปัญหาภัยแล้ง</p>
<p>๓. ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>๑) มีกลุ่มสัจจะออมทรัพย์</p> <p>๒) มีกลุ่มอาชีพ</p> <p>๓) ประชาชนส่วนใหญ่มีพื้นเป็นของตนเองเพื่อใช้ทำการเกษตรกรรม</p>	<p>๓. ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>๑) การรวมกลุ่มของประชาชนยังไม่เข้มแข็งพอ</p> <p>๒) เกษตรกรยังไม่มีช่องทางที่จะกระจายสินค้าเพื่อจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้ได้ราคาที่ยุติธรรมและสูงขึ้น</p> <p>๓) ถูกพ่อค้าคนกลางกดราคาผลผลิตทางการเกษตร</p>
<p>๔. ด้านบุคลากร</p> <p>๑) ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง และประชาชนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น อย่างแท้จริง</p> <p>๒) มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น</p> <p>๓) บุคลากรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีศักยภาพในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>๔. ด้านบุคลากร</p> <p>๑) ขาดบุคลากร ที่มีความชำนาญงานเฉพาะตำแหน่ง มาปฏิบัติหน้าที่ เช่น เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข เจ้าหน้าที่พัสดุ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อมาช่วยในการกระจายและนำเสนอสินค้าในชุมชน หรือผลผลิตทางการเกษตรในระดับสากล (AEC)</p>
โอกาส (Opportunity – O)	อุปสรรค (Threat – T)
<p>๑) ผู้บริหาร ผู้นำชุมชน ต้องการพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และเห็นผลเป็นรูปธรรมทำให้ง่ายในการขับเคลื่อนและพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๒) ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญในการเข้าร่วมทำประชาคม มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ของ อบต.</p>	<p>๑) การทำงานเชิงบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ยังไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร เช่น การออกประชาคมแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๒) ข้อจำกัดด้านงบประมาณ</p> <p>๓) ไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่เพื่อกักเก็บน้ำฝนไว้ให้ประชาชนได้ใช้ตลอดทั้งปี</p>

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนบริหารราชการแผ่นดิน รวมถึง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนจังหวัดบุรีรัมย์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ กรอบและทิศทางการพัฒนาก็มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมทั้งหมด

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง รายละเอียดตามตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นในปีงบประมาณ (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐)

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

พบว่า มีปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ไม่บรรลุตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ

๑) ข้อจำกัดด้านกฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการเพราะบางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่

๒) ความล่าช้าในการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลกลาง

๓) งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการได้ครบทุกโครงการ เนื่องจากโครงการที่ประชาชนต้องการให้แก้ไขปัญหามีมาก และบางโครงการต้องใช้งบประมาณที่สูงและเกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการได้ ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างล่าช้าไม่สามารถแก้ไขปัญหาตามความต้องการของประชาชน ได้ครบทุกโครงการ ทำให้ประชาชนบางคน บางกลุ่มไม่เข้าใจถึงระเบียบและขั้นตอนในการเบิกจ่ายงบประมาณ ทำให้เกิดการเข้าใจผิดและไม่พอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานส่วนตำบล อยู่บ่อยครั้งแต่อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลก็พยายามที่จะจัดปัญหา อุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ที่วางไว้ สามารถแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นในทุกด้าน